

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-112-04

Druk nr 3100
Warszawa, 16 lipca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 14 lipca 1999 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych oraz minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 lipca 1999 r. została podpisana w Warszawie Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 14 lipca 1999 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 14 lipca 1999 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

wniosku o ratyfikację Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

I. Potrzeba i cel związania Konwencją

1. Wstęp – podstawowe informacje o Armenii

Po rozpadzie Związku Radzieckiego i Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej (RWPG) straciły ważność dwie wielostronne umowy podatkowe zawarte pod auspicjami RWPG.

Zaszła więc konieczność zawarcia dwustronnych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania nie tylko z Federacją Rosyjską lecz również z republikami byłego Związku Radzieckiego. Według aktualnego stanu umowy takie zostały zawarte z wyjątkiem Turkmenistanu ze wszystkimi państwami Wspólnoty Niepodległych Państw (WNP).

Powierzchnia – 29,8 tys. km². Ludność ok. 3,2 mln. Stolica – Erewan - 900 tys. mieszkańców. Waluta – dram. Produkt Krajowy Brutto (PKB) per capita – 862 USD. Dynamika PKB 13,9%. Inflacja 4,7%.

W czasach ZSRR Armenia była republiką o wysoko rozwiniętym przemyśle (elektronika, przemysł maszynowy, przemysł lekki) i poziomie życia wyższym niż przeciętny w Związku Radzieckim. Katastrofalne trzęsienie ziemi w 1988 r., zerwanie więzi kooperacyjnych spowodowało, że na początku lat 90-tych gospodarka znalazła się w stanie zapaści. Do Armenii nie docierały surowce, paliwa, energia elektryczna. Przemysł wstrzymał produkcję, mieszkania pozbawione były ogrzewania i energii elektrycznej, odczuwalne były braki żywności.

Jednak Armenia stosunkowo szybko rozpoczęła proces transformacji rynkowej. Była pierwszym państwem WNP, w którym sprywatyzowano rolnictwo. Poczynając od 1994 r. sytuacja gospodarcza Armenii zaczęła się powoli stabilizować. Przez terytorium Armenii zbudowano gazociąg, ponownie uruchomiono zamkniętą po trzęsieniu ziemi elektrownię atomową, uruchomiono połączenie kolejowe z Iranem. W 1994 r. rozpoczęto realizację programu rozwoju gospodarczego sponsorowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW). Ogólna wartość pomocy udzielonej Armenii w ramach programów United Nations Development Programs (UNDP) w latach 1993-2003 wyniosła 14,5 mln USD.

Od 1995 r. Armenia odnotowuje wzrost gospodarczy (5,9% w 1996 r., 3,3% w 1997 r., 7,2% w 1998 r., 3,1% w 1999 r., 6% w 2000 r., 9,6% w 2001 r., 12,9% w 2002 r., 13,9% w 2003 r.), choć w dalszym ciągu jest uzależniona od zagranicznej pomocy gospodarczej. Rolnictwo Armenii zaspokaja tylko 30% zapotrzebowania na żywność, z zagranicy pochodzi 100% paliw i znaczna część energii elektrycznej. Utrzymujący się od lat znaczny deficyt handlowy pokrywany jest kredytami i środkami pomocowymi – w związku z czym duże znaczenie dla gospodarki Armenii mają działania podejmowane przez diasporę armeńską. Proarmeńskie lobby w USA i Francji wywiera naciski na międzynarodowe

organizacje finansowe i charytatywne. Ormianie z zagranicy są głównymi inwestorami zagranicznymi w Armenii, przekazy pieniądze od krewnych z zagranicy poprawiają poziom życia znacznej części ludności Armenii. Istnieją jednak obawy, czy uda się utrzymać w przyszłości wysoki poziom pomocy gospodarczej z zagranicy.

Armenia podpisała szereg bilateralnych umów o preferencyjnych warunkach handlowych, a w przypadku państw WNP także umowy o bezcłowym handlu. Duże znaczenie dla wymiany handlowej Armenii miał fakt przystąpienia tego kraju do Światowej Organizacji Handlu (WTO). Z dniem 5 lutego 2003 r. kraj ten jest pełnoprawnym członkiem tej organizacji.

Głównymi partnerami handlowymi Armenii są kraje WNP oraz UE, a także takie kraje jak Izrael i USA.

Wśród krajów WNP głównymi partnerami handlowymi Armenii są: Rosja, Gruzja, Ukraina oraz Turkmenistan.

Na kraje UE przypadło w pierwszym półroczu 2003 r. 30,5% obrotów handlowych Armenii, z czego głównymi partnerami handlowymi z tego ugrupowania były: Belgia, Wielka Brytania oraz Niemcy. Wysoka pozycja Belgii jako rynku zbytu jest wynikiem uruchomienia w Armenii szlifierni diamentów i zakładów jubilerskich przez przedstawiciela diaspory armeńskiej z Belgii.

2. Stosunki polsko-armeńskie

Armenia pozostaje jednym z najmniejszych partnerów handlowych Polski spośród byłych republik radzieckich – szczególnie w sytuacji gdy łączny import Armenii utrzymuje się na stosunkowo wysokim poziomie (w 2002 r. 1 498,2 mln USD) i jest porównywalny z importem pozostałych, większych pod względem ludności państw regionu: Gruzji i Azerbejdżanu. Mimo to polski eksport utrzymuje się na niskim poziomie, niższym niż w przypadku eksportu do Gruzji i Azerbejdżanu.

Przyczyny niskiego poziomu polskiego eksportu do Armenii mają częściowo charakter obiektywny i wynikają z bardzo długiej drogi transportowej (jedyne racjonalny środek transportu to kontenery przewożone drogą morską z Gdyni do gruzińskiego portu Poti, a następnie transportem samochodowym do Armenii) oraz ze słabego dostosowania polskiej

oferty eksportowej do popytu na towary importowane do Armenii. Z drugiej strony wielkość polskiego eksportu odzwierciedla niewielką aktywność polskich producentów i eksporterów, podchodzących z dużą ostrożnością do państwa uwikłanego w konflikty wewnętrzne i zewnętrzne.

Wartość obrotów polsko-ormiańskich po 10 miesiącach 2003 r. wyniosła 3,8 mln USD, z czego eksport wyniósł 3,3 mln USD, a import 0,5 mln USD.

Z uwagi na konflikty wewnętrzne i zewnętrzne oraz niewielką chłonność rynków, region Kaukazu, w tym Armenia, pozostawał w ostatnich latach poza sferą aktywnego zainteresowania polskiej polityki gospodarczej.

Pierwszym przejawem ożywienia kontaktów dwustronnych była wizyta prezydenta Armenii Roberta Koczariana w Polsce w lipcu 1999 r., któremu towarzyszyła grupa przedstawicieli biznesu. Doszło wtedy do nawiązania bezpośrednich kontaktów z polskimi przedsiębiorcami, ale jak dotychczas nie wpłynęło to znacząco na poziom wymiany towarowej lub innych form współpracy.

We wrześniu 2000 r. z wizytą w Armenii przebywał Pan Janusz Steinhoff Wicepremier, Minister Gospodarki, któremu towarzyszyła liczna grupa biznesmenów.

Strony wyraziły zainteresowanie rozwojem współpracy gospodarczej, a jako potencjalne obszary współpracy wymieniono: eksploatacja i przerób rud miedzi i molibdenu, eksploatacja złóż marmuru, granitu i innych kamieni. Strona polska zaoferowała kredyt w wysokości 20 mln USD na zakupy polskich towarów.

Strony uzgodniły podjęcie prac w zakresie identyfikacji i usuwania barier we wzajemnym handlu, zbadanie możliwości współpracy w dziedzinie przerobu bawełny oraz utworzenia polskiego centrum wystawienniczo-handlowego w Erewaniu i analogicznego centrum armeńskiego w Warszawie.

Uwzględniając wielkość i strukturę towarową importu Armenii dostawy polskich towarów do tego kraju powinny osiągnąć wielkość w przybliżeniu taką, jak do innych krajów regionu o porównywalnej chłonności rynku i podobnej strukturze. Wychodząc z tych przesłanek, wydaje się realne zwiększenie dostaw do poziomu 20-30 mln USD rocznie. Rezerw wzrostu należy szukać w takich pozycjach towarowych jak cukier, który z powodzeniem sprzedaje się na obszarze b. ZSRR, szczególnie do krajów nie posiadających własnej produkcji cukru, gotowe artykuły spożywcze oraz inne artykuły rynkowe.

Należy zaznaczyć aktywność strony armeńskiej wyrażoną w udziale, po raz pierwszy, przedstawiciele rządu Armenii w Forum Gospodarczym w Krynicy w 2003 r. i zorganizowaniem wystawy artykułów rolno-spożywczych eksportowanych przez Armenię, jak również uczestnictwo w Międzynarodowych Targach POLAGRA w Poznaniu. Szczególne zainteresowanie ze strony polskich firm wzbudziły ormiańskie wina i koniaki. W przyszłości perspektywy współpracy gospodarczej Polska - Armenia zależą od postępów w dalszej stabilizacji gospodarki tego partnera i tempa osiąganego wzrostu gospodarczego. W wariantcie optymistycznym oznaczałoby to stały, w skali rocznej kilkuprocentowy, wzrost popytu na towary importowane, w tym odpowiednio na towary z Polski. Sytuacja gospodarcza Armenii zależy jednak od tylu nieprzewidywalnych czynników zewnętrznych, że brak jest gwarancji utrzymania trwałego wysokiego tempa wzrostu.

II. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

Ze względu na brak wcześniejszych uregulowań traktatowych między Polską a Armenią wszystkie uregulowania zawarte w Konwencji stanowią nowy stan prawny w stosunkach podatkowych między Polską a Armenią.

Jej szczegółowe postanowienia określają, które podmioty, w jakim zakresie i na jakich zasadach będą opodatkowane w jednym lub w drugim umawiającym się Państwie.

I tak:

- 1) w odniesieniu do zakładu w przypadku prac budowlanych okres zwolnienia z opodatkowania dochodu prac budowlanych i instalacyjnych będzie wynosił co najmniej 12 miesięcy,
- 2) zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu samochodowego i kolejowego będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym państwie,

- 3) zyski z przeniesienia własności statków powietrznych, statków morskich lub pojazdów transportu samochodowego i kolejowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz majątku ruchomego związanego z ich eksploatacją będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba prawna przedsiębiorstwa,
- 4) dochód artystów i sportowców mających miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie będzie opodatkowany w tym drugim Państwie, chyba że działalność taka jest finansowana z funduszy publicznych jednego z Umawiających się Państw lub jest wykonywana w ramach międzynarodowego programu wymiany kulturalnej lub sportowej,
- 5) emerytury i inne podobne świadczenia, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Umowa przewiduje również opodatkowanie niektórych dochodów w obydwu Państwach, z tym że w Państwie, w którym znajduje się źródło dochodu, wymierzony podatek zostanie obniżony w stosunku do ogólnie obowiązujących stawek w danym Państwie. I tak:

- 1) dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendę ma swoją siedzibę, lecz jeżeli ich faktyczny właściciel ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, to podatek ten nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto,
- 2) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże odsetki takie mogą być opodatkowane także w tym Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem

tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5% kwoty brutto tych odsetek,

- 3) należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże takie należności licencyjne mogą być opodatkowane także w tym Państwie, w którym powstają i według prawa tego Państwa, lecz podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10% kwoty brutto należności licencyjnych.

Zgodnie z postanowieniami o metodach unikania podwójnego opodatkowania, w Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód lub posiada majątek, który, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na:
  - 1) odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym Państwie;
  - 2) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym państwie.
2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji uzyskany dochód lub posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie majątek jest zwolniony z opodatkowania w tym Państwie, to dane Państwo może jednak przy obliczaniu stawki podatku od pozostałego dochodu lub od majątku danej osoby uwzględnić zwolniony z opodatkowania dochód lub majątek.

Umowa zawiera klauzulę narodową, tzn. równego traktowania, stanowiącą, że obywatele jednego Państwa nie będą poddani w drugim Państwie opodatkowaniu, jak i związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

Ważne są również postanowienia dotyczące wymiany informacji podatkowych między administracjami podatkowymi obu państw. Będą one zapobiegały unikaniu i uchylaniu się od opodatkowania oraz oszustwom podatkowym.

Ponadto Umowa zawiera specjalne zapisy dotyczące stosowania procedury wzajemnego porozumiewania się w celu eliminowania spraw na tle interpretacji i stosowania postanowień Umowy.

Umowa jest zawarta na czas nieokreślony. Każde Państwo może ją wypowiedzieć na 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie 5 lat od daty jej wejścia w życie i wówczas przestanie ona być stosowana do podatków od dochodu za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Umowa jest podpisana w językach polskim, armeńskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc obowiązującą. W razie powstania rozbieżności przy interpretacji, rozstrzygający będzie tekst angielski.

III. Skutki wejścia w życie Konwencji

Wejście w życie Konwencji oznaczać będzie oparcie dwustronnych stosunków podatkowych między Polską a Armenią na aktualnych międzynarodowych stosunkach podatkowych zawartych w Modelowej Konwencji Podatkowej OECD. Będzie ona sprzyjać dwustronnej współpracy gospodarczej i kulturalnej i przepływowi osób i dóbr. Jej realizacja nie będzie pociągać za sobą żadnych zobowiązań finansowych Skarbu Państwa ani nie spowoduje konieczności zmian w obowiązującym ustawodawstwie.

Umowa adresowana jest do organów państwa jak i do podatników indywidualnych. Do jej wykonywania nie są potrzebne specjalne środki prawa krajowego. Przepisy w niej zawarte ustalają jasne i precyzyjne zasady unikania podwójnego opodatkowania. Ratyfikacja Umowy zapewni jej miejsce w systemie prawa polskiego i możliwość bezpośredniego stosowania jej przepisów.

IV. Tryb związania RP Umową

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ wypełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483).

Postanowienia Konwencji określają stawki i zasady opodatkowania dochodu i majątku w stosunkach z Armenią. Stanowi to zgodnie z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dziedzinę, w której Konstytucja wymaga ustawy.

a) podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji. Zapisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Armenią oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-ormiańskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych,

b) sposób w jaki Konwencja dotyczyć będzie spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.),

c) środki prawne jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym. Należy zaznaczyć, że polskie ustawodawstwo

w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych i prawnych przewiduje odrębne zasady opodatkowania na podstawie umów międzynarodowych.

Uwaga

Konwencja została podpisana w Warszawie dnia 14 lipca 1999 r.

Po podpisaniu stwierdzono kilka rozbieżności w tekście polskim. Zwrócono się do strony armeńskiej z wnioskiem o dokonanie korekt w tekście polskim zgodnie z brzmieniem tekstu angielskiego, który jest tekstem rozstrzygającym. Strona armeńska długo nie odpowiadała na wniosek i dopiero w roku 2003 wyraziła zgodę na wniesienie poprawek, co umożliwiło wszczęcie procedury ratyfikacyjnej. Odpowiednie strony tekstu polskiego zostały przekazane stronie armeńskiej.

UMOWA

MIĘDZY

RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

A

RZĄDEM REPUBLIKI ARMENII

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu i majątku**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Armenii kierując się wolą popierania i wzmocnienia gospodarczych, naukowych, technicznych i kulturalnych stosunków między obu państwami oraz w celu unikania podwójnego opodatkowania dochodu i majątku i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, postanowiły zawrzeć niniejszą Konwencję,

uzgadniając, co następuje:

**ROZDZIAŁ I
ZAKRES KONWENCJI**

**ARTYKUŁ 1
ZAKRES PODMIOTOWY**

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomości i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

a) w Polsce:

- i) podatek dochodowy od osób prawnych;
- ii) podatek dochodowy od osób fizycznych;
(zwane dalej „podatkiem polskim”).

b) w Republice Armenii:

- i) podatek od zysków;
- ii) podatek od dochodu;
(zwane dalej „podatkiem armeńskim”);

4. Niniejsza Konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju wchodzących w zakres definicji zawartej w ustępie 1 tego artykułu, które po podpisaniu niniejszej Konwencji będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie we właściwym czasie o wszystkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich odnośnych ustawodawstwach podatkowych.

ROZDZIAŁ II DEFINICJE

ARTYKUŁ 3 OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
  - a) określenie „Umawiające się Państwo” oznacza zależnie od kontekstu, Polskę lub Armenię
  - b) określenie „Polska” oznacza Rzeczypospolitą Polską, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium, w tym wyłączną strefę ekonomiczną poza wodami terytorialnymi, nad którymi Rzeczpospolita Polska sprawuje zgodnie z jej ustawodawstwem i prawem międzynarodowym prawo do poszukiwania i eksploatacji dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
  - c) określenie „Armenia” oznacza Republikę Armenii, a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium, nad którym Republika Armenii sprawuje prawa i jurysdykcję zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem i prawem międzynarodowym;
  - d) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, barką, statkiem powietrznym lub środkiem transportu samochodowego lub kolejowego, z wyjątkiem przypadku gdy statek morski, barka, statek powietrzny lub środek transportu samochodowego lub kolejowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „właściwy organ” oznacza:
  - i) w Polsce - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela
  - ii) w Armenii - Ministra Finansów oraz Ministra Dochodów Państwa lub jego upoważnionych przedstawicieli.
- i) określenie „obywatel” oznacza:
  - i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa, oraz
  - ii) każdą osobę prawną, utworzoną na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja, przy czym znaczenie tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4 MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zarejestrowania, miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, siedzibę zarządu, albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
  - b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
  - c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
  - d) jeżeli osoba jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.
3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w Państwie, w którym jest ona zarejestrowana.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi całkowicie lub częściowo działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
- a) miejsce zarządu,
  - b) filię,
  - c) biuro,
  - d) fabrykę
  - e) warsztat oraz
  - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania, poszukiwania albo eksploatacji zasobów naturalnych.

3.

- a) Plac budowy lub obiekt budowlany, montażowy lub instalacyjny, albo związana z tym działalność nadzorczą stanowią zakład, jeżeli taki plac, obiekt lub działalność trwają dłużej niż dwanaście miesięcy
- b) Określenie „zakład” obejmuje również świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych świadczonych przez personel przedsiębiorstwa lub przez personel wynajęty w tym celu przez przedsiębiorstwo, lecz tylko wtedy, gdy działalność tego rodzaju (w związku z danym lub związanym z nim projektem) trwa w granicach kraju przez okres lub okresy łącznie dłużej niż 6 miesięcy w ramach każdego 12 miesięcznego okresu;

4.. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie ”zakład” nie obejmuje następującej działalności przedsiębiorstwa jednego Umawiającego się Państwa prowadzonej w Drugim Umawiającym się Państwie:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wydawania zgodnie z kontraktami zawartymi przed składowaniem albo wystawieniem dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w punktach od a) do e)

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 7, działa w imieniu i na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym pierwszym Państwie jeżeli taka osoba:

- a) posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania kontraktów w tym Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że działalność takiej osoby ogranicza się do

rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu;

- b) nie posiada takiego upoważnienia lecz utrzymuje stale w pierwszym państwie skład dóbr lub towarów, z którego regularnie dostarcza dobra lub towary w imieniu przedsiębiorstwa.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uważa się, że przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem reasekuracji, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ono składki ubezpieczeniowe na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa lub ubezpiecza od ryzyka na tym terytorium za pośrednictwem osoby innej niż niezależny przedstawiciel, do którego ma zastosowanie ustęp 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jednakże, jeżeli działalność takiego przedstawiciela jest wykonywana całkowicie w imieniu tego przedsiębiorstwa, to nie uważa się takiej osoby za przedstawiciela niezależnego w rozumieniu tego ustępu.

8. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ROZDZIAŁ III OPODATKOWANIE DOCHODU

ARTYKUŁ 6 DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Statki morskie, barki i statki powietrzne, pojazdy transportu drogowego i kolejowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Jeżeli własność akcji lub innych praw w spółce uprawnia właściciela akcji lub posiadacza praw do korzystania z nieruchomości posiadanej przez spółkę, to dochód osiągany z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub każdego innego rodzaju korzystania może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym nieruchomość jest położona.

5. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7 ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane:

a) temu zakładowi;

b) sprzedaży w tym drugim Państwie dóbr lub towarów takiego samego lub podobnego rodzaju, jak sprzedawane przez ten zakład;

c) innej działalności prowadzonej w tym drugim Państwie takiego samego lub podobnego rodzaju, jak działalność prowadzona przez ten zakład.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się na odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie zezwala się na odliczanie kwot (z

wyjątkiem zwrotu faktycznych wydatków) wypłacanych przez zakład przedsiębiorstwu z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych wypłat za korzystanie z patentów lub innych praw lub prowizji za świadczone usługi lub za pomoc w zarządzaniu albo, z wyjątkiem przedsiębiorstw bankowych, wypłaty z tytułu odsetek od kwoty pożyczonej zakładowi.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku, w ten sam sposób, chyba że istnieją dostateczne podstawy aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8 TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski osiągnane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, barek i statków powietrznych lub środków transportu drogowego lub kolejowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągnane z bezpośredniego korzystania, oddania w dzierżawę lub innego rodzaju eksploatacji kontenerów i związanych z nimi urządzeń, podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu mają również zastosowanie do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9 PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby, bezpośrednio lub pośrednio, mają udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

ARTYKUŁ 10 DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których wypłacane są dywidendy.

3. Użyte w niniejszej Konwencji określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji

4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga zyski lub dochód w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może pobierać żadnego podatku od dywidend wypłacanych przez spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie lub gdy udział, z tytułu którego wypłacane są dywidendy wiąże się z zakładem lub stałą placówką położoną w tym drugim Państwie, ani opodatkowywać niepodzielone zyski spółki, nawet jeśli wypłacone dywidendy lub niepodzielone zyski składają się całkowicie lub częściowo z zysków lub dochodu powstałego w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11 ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto odsetek.

3. Użyte w niniejszej Konwencji określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi

skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

4. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z definicjami zawartymi w ustępie 1 artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw). W takim przypadku stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest właścicielem tych należności, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w niniejszej Konwencji, oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami i taśmami dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego lub fabrycznego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, albo za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z ustaleniami o których mowa w artykule 7 ust. 1 (zyski przedsiębiorstw). W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak, osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 13 ZYSKI ZE SPRZEDAŻY MAJĄTKU

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z przeniesienia własności statków morskich, barek lub statków powietrznych, albo pojazdów transportu samochodowego lub kolejowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu samochodowego lub kolejowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

4. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji lub innych praw w spółce, której mienie składa się głównie z nieruchomości położonych w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14 WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta w celu wykonywania swojej działalności posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli posiada ona stałą placówkę to dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, lecz tylko w takim zakresie, jaki może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentyków, biegłych rewidentów i księgowych.

ARTYKUŁ 15 PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16 (wynagrodzenia dyrektorów), 18 (emerytury i renty) i 19 (funkcje publiczne), płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, wynagrodzenia jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 w danym roku podatkowym, i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę, mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki lub statku powietrznego albo pojazdu drogowego lub kolejowego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 16 WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenie i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w zarządzie spółki lub w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17 ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 (wolne zawody) i 15 (praca najemna), dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7 (zyski przedsiębiorstw), 14 (wolne zawody) i 15 (praca najemna), może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód uzyskiwany przez artystów lub sportowców, z działalności o której mowa w ustępie 1 i wykonywanej w ramach programu wymiany kulturalnej i sportowej, uzgodnionej przez rządy Umawiających się Państw i wykonywanej w innych celach niż zarobkowe jest wolny od opodatkowania w Państwie, w którym taka działalność jest prowadzona.

ARTYKUŁ 18 EMERYTURY

1. Emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, emerytury i inne podobne świadczenia dokonywane w ramach ustawodawstwa o ubezpieczeniach socjalnych Umawiających się Państw podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19 FUNKCJE PUBLICZNE

1.

a) Wynagrodzenia, inne niż emerytury wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;

b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

i) jest obywatelem tego Państwa, lub

ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. Postanowienia artykułów 15 (praca najemna) i 16 (wynagrodzenia dyrektorów) stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze

świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

ARTYKUŁ 20 STUDENCI

1. Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa, miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie a który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.
2. Wynagrodzenia wypłacane studentowi, stypendyście lub praktykantowi, w zależności od przypadku, za usługi świadczone w drugim Umawiającym się Państwie nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie przez okres 5 lat, pod warunkiem jednak, że te usługi są związane z jego kształceniem, praktyką lub szkoleniem.

ARTYKUŁ 21 WYKŁADOWCY I PRACOWNICY NAUKOWO-BADAWCZY

1. Osoba mająca lub która miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie bezpośrednio przed przybyciem do drugiego Umawiającego się Państwa, i która na zaproszenie uniwersytetu, szkoły wyższej, szkoły lub innej instytucji oświatowej o charakterze niedochodowym, uznanej przez Rząd tego drugiego Umawiającego się Państwa, przebywa wyłącznie w celu prowadzenia wykładów lub prowadzenia badań lub w obydwu celach łącznie w takiej instytucji, będzie zwolniona z opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie, z tytułu uposażenia otrzymywanego za prowadzenie wykładów lub prac badawczych przez okres nie przekraczający dwóch lat
2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodu z tytułu prac badawczych, jeżeli takie prace są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub osób.

ARTYKUŁ 22 INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd one pochodzą, a które nie

zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tym Państwie.

2. Postanowień ustępu nie stosuje się do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

ROZDZIAŁ IV OPODATKOWANIE MAJĄTKU

ARTYKUŁ 23 MAJĄTEK

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6 (dochód z nieruchomości), który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, barki lub statki powietrzne lub środki transportu drogowego lub kolejowego, eksploatowane w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich i powietrznych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa do którego należą takie statki i środki.

4. Majątek, który stanowią akcje lub inne prawa w spółce, której mienie składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym Państwie.

5. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ROZDZIAŁ V METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

ARTYKUŁ 24 UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na:

- i) odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym państwie;
- ii) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym państwie;

Takie odliczenia nie mogą w żadnym wypadku przekroczyć tej części podatku od dochodu i majątku, obliczonej przed dokonaniem odliczeń od podatku od dochodu i majątku, która zależnie od okoliczności, może podlegać opodatkowaniu w tym drugim państwie.

2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji uzyskany dochód lub posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie majątek jest zwolniony z opodatkowania w tym Państwie, to dane Państwo może jednak przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku danej osoby uwzględnić zwolniony z opodatkowania dochód lub majątek.

3. Dla celów odliczenia od podatku od podatku od dochodu lub majątku w Umawiającym się Państwie, podatek zapłacony w drugim Umawiającym się Państwie powinien być zaliczony na podatek, który w innym przypadku jest płacony w tym drugim Umawiającym się Państwie lecz zgodnie z jego przepisami dla zachęt podatkowych został pomniejszony lub od pobrania którego odstąpiono.

ROZDZIAŁ VI POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

ARTYKUŁ 25 RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również – bez względu na postanowienia artykułu 1 (zakres podmiotowy) – do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nie posiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie mogą być poddani w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa, w tych samych okolicznościach.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek zwolnień osobistych, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny i obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 (przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 11 ustęp 6 (odsetki) lub artykułu 12 ustęp 6 (należności licencyjne) niniejszej Konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Bez względu na postanowienia artykułu 2 (podatki, których dotyczy Konwencja) postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

ARTYKUŁ 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnemu z niniejszą Konwencją, każde osiągnięte porozumienie będzie wykonywane bez względu na terminy zawite określone w ustawodawstwie Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach tego artykułu. Właściwe organy będą w drodze konsultacji rozwijać właściwe dwustronne procedury, metody i sposoby wprowadzania w życie procedury wzajemnego porozumiewania, przewidzianej w tym artykule

ARTYKUŁ 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Konwencją, a szczególnie informacje zapobiegające oszustwom i uchylaniu się od opodatkowania.

Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 (zakres podmiotowy). Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem lub poborem podatków, których dotyczy Konwencja lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, której uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, która ujawniłaby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, której udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

ARTYKUŁ 28 POMOC W EGZEKUCJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw zawrą bezpośrednie porozumienie w sprawie wzajemnej pomocy w egzekucji podatków objętych niniejszą Konwencją, w tym odsetek, opłat karnych za opóźnione zapłaty i grzywien, z wyłączeniem przypadków postępowania karnego przed sądami lub trybunałami.

2. Porozumienie, o którym mowa w ustępie 1 tego artykułu będzie oparte na zasadach zawartych w ustawodawstwie wewnętrznym i praktyce administracyjnej Umawiających się Państw, zgodnie z artykułem 27 niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 29 PRZEDSTAWICIELE MISJI DYPLOMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ROZDZIAŁ VII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 30 WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie o spełnieniu wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej Konwencji. Konwencja wejdzie w życie 30 dni po dacie noty późniejszej.
2. Postanowienia Konwencji będą miały zastosowanie:
  - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła – do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;
  - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku – do podatków należnych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 31 WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Konwencję, przekazując w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji. W takim wypadku Konwencja przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego, przedstawiciele dwóch Umawiających się Państw, należycie upoważnieni przez ich odnośne Rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Warszawie dnia 14 lipca roku 1999 w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, ormiańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej Konwencji będzie przeważał tekst angielski.

**Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej**

**Z upoważnienia
Rządu
Republiki Armenii**

CONVENTION

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ARMENIA

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON
INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Armenia proceeding from intention to promote and strengthen the economical, scientific, technical and cultural relations between the both States and in order to avoid double taxation on income and on capital, and to prevent fiscal evasion, have decided to conclude this Convention, have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

ARTICLE 1. PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2. TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative-territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

- a) in the case of Poland:
  - i) corporate income tax;
  - ii) personal income tax;(hereinafter referred to as „Polish tax”)

- b) in the case of Armenia:
  - i) the profit tax;
  - ii) the income tax;(hereinafter referred to as "Armenian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes classified in accordance with the definition in paragraph 1 in this Article which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other within a reasonable period of time on any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

ARTICLE 3. GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
  - a) the term "a Contracting State" means Poland or Armenia as the context requires;
  - b) the term "Poland" means the Republic of Poland and when used in the geographical sense means its territory, including exclusive economic zone beyond the territorial waters over which the Republic of Poland exercises the right to carry on the exploration and exploitation of the seabed, its subsoil and their natural resources in compliance with the domestic and international laws;
  - c) the term "Armenia" means the Republic of Armenia, and when used in the geographical sense means the territory over which the Republic of Armenia exercises its sovereign rights and jurisdiction in accordance with internal legislation and international law;
  - d) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
  - e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
  - f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
  - g) the term "international traffic" means any transport by a ship, boat or aircraft, road or railway vehicle, except when such transport is operated solely between places in the other Contracting State;
  - h) the term "competent authority" means:
    - i) in the case of Poland - the Minister of Finance or his authorized representative;
    - ii) in the case of Armenia - the Minister of Finance and the Minister of State Revenue or their authorized representatives;

i) the term "national" means:

- i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- ii) any legal person deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4. RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, place of registration, residence, place of management, or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
- b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States, or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State under the laws of which it is registered.

ARTICLE 5. PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which an enterprise of a Contracting State wholly or partly carries on the business in the other Contracting State.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction, exploration or exploitation of natural resources.

3.

- a) A building site, a construction, assembly, or installation project or supervisory activities in connection therewith, constitutes a permanent establishment but only where such site, project or activities continue for a period of more than 12 months.
- b) The term "permanent establishment" also includes the furnishing of services, including consultative services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than 6 months within any 12-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the following activities of an enterprise of a Contracting State in the other Contracting State shall not be deemed as carrying on through the permanent establishment:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, delivery of the goods according to the contracts concluded prior to their storage, or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of the activities mentioned in sub-paragraphs a) to e).

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- b) has no such authority, but habitually maintains in the first - mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, commission agent, or any agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be

considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

ARTICLE 6. INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. Ships, boats and aircraft, road or railway vehicles shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.
5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

**ARTICLE 7.
BUSINESS PROFITS**

1. The business profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

- a) that permanent establishment;
- b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment;
- c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the business profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the business profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions actual expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the enterprise, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is a good and sufficient reason to the contrary.

6. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of the apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8. INTERNATIONAL TRAFFIC

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, boats or aircraft, road or railway vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the direct use, the letting or any other way of exploitation of containers and pertaining to them equipment shall be taxable only in that State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9. ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control, or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10. DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Convention means income from any shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated

therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base.

In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11. INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. The term "interest" as used in this Convention means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Convention.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with the definitions referred to in paragraph 1 of Article 7 (Business Profits). In such cases the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, an administrative-territorial subdivision, a local authority, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12. ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Convention means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, or scientific work including cinematography films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in

respect of which the royalties are paid is effectively connected with the definitions referred to in paragraph 1 of Article 7 (Business Profits). In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, an administrative - territorial subdivision, a local authority, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13. CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, boats or aircraft, road or railway vehicles operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or boats, road or railway vehicles, shall be taxable only in that State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14. INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State, unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, auditors, accountants.

ARTICLE 15. DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors Fees And Remuneration Of Top-Level Managerial Officials), 18 (Pensions) and 19 (Government Services), wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State, unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned; and

- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship, boat or aircraft, road or railway vehicle operated in international traffic may be taxed only in that State.

ARTICLE 16. DIRECTORS' FEES AND REMUNERATION OF TOP-LEVEL MANAGERIAL OFFICIALS

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17. ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the income derived by an entertainer or a sportsman from the activities referred to in paragraph 1 performed within the framework of cultural or sport exchanges agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out for the purpose other than profit, shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

**ARTICLE 18.
PENSIONS**

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 pensions and other similar payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.

**ARTICLE 19.
GOVERNMENT SERVICES**

1.
  - a) Remuneration, other than a pension, paid by, or out of public funds of, a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
  - b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
    - i) is a national of that State; or
    - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services) and 16 (Directors Fees And Remuneration Of Top-Level Managerial Officials) shall apply to remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof.

**ARTICLE 20.
STUDENTS**

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Remuneration paid to the student, apprentice, or trainee, as the case may be, for services rendered in the other Contracting State shall not be taxed in that State for a period of 5 years provided that such services are connected with his education, maintenance, or training.

ARTICLE 21.
PROFESSORS AND RESEARCHERS

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and who, at the invitation of any university, college, school or other similar non-profitable educational institution which is recognized by the Government of that other Contracting State, solely for the purpose of teaching or research or both, at such educational institution shall be exempt from tax in that other Contracting State on his remuneration for teaching or research, but not more than for two years.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but for the private benefit of any person or persons.

ARTICLE 22.
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt within the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable Property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

CHAPTER IV. TAXATION ON CAPITAL

ARTICLE 23. CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships, boats or aircraft, road or railway vehicles, owned by a resident of a Contracting State, operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and boats, shall be taxable only in that State.
4. Capital represented by shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.
5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

ARTICLE 24. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow:

- i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State;
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in that other State.

2. Where in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

3. For the purpose of deduction from the tax on income or capital in a Contracting State, the tax paid in the other Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that other Contracting State but has been reduced or waived by that Contracting State under its legal provisions for tax incentives.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

ARTICLE 25. NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (Personal Scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 6 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties), apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 26. MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 (Non-discrimination), to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, shall develop appropriate bilateral procedures, conditions, methods and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

ARTICLE 27. EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The competent authorities shall, through consultation, develop appropriate conditions, methods and techniques concerning the matters in respect of which such exchanges of information shall be made, including, where appropriate, exchange of information regarding tax avoidance.

2. In no case shall the provisions of the paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
  - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
  - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

**ARTICLE 28.
AID IN RECOVERY**

1. The competent authorities of the Contracting States will enter into direct agreement in respect of mutual assistance in the recovery of tax covered by this Convention, including the interest, penalties for late payment and fines, excluding the cases of penal proceedings before the courts or tribunals.
2. The agreement referred to in paragraph 1 of this Article shall be based on principles contained in the domestic laws and administrative practice of the Contracting States as referred to in Article 27 of this Convention.

**ARTICLE 29.
MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

ARTICLE 30. ENTRY INTO FORCE

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of procedures required by its laws for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the 30-th day after the date of the latter of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source - on income derived on or after January 1 in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, and on capital - for taxes chargeable on or after January 1 in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

ARTICLE 31. TERMINATION

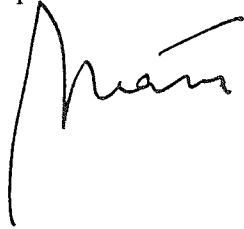
This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention at any time after 5 years from the date on which the Convention enters into force, by giving notice of termination, through diplomatic channels, at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source - on income derived on or after January 1 in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, and on capital - for taxes chargeable for any tax year beginning January 1 in the calendar year next following the year in which the notice is given.

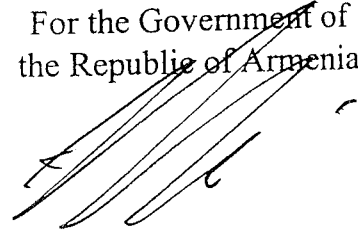
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at WARSAW on 14 day of JULY, 1999, in duplicate, in the Polish, Armenian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of
the Republic of Poland

For the Government of
the Republic of Armenia

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP-720 /04/DPE.kt

Warszawa, dnia 08.07.2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów: uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Armenii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację powyższej Konwencji, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem uchwały Rady Ministrów oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację ww. Konwencji (pismo nr RM-10-112-04 i RM-111-160-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanych regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Raczko
Minister Finansów

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 20 lipca 2004 r.

Cena 3,18 zł + 22% VAT

